

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XXII, Nr. 7 (303), 2019

PAPA FRANCISC VINE ÎN ROMÂNIA

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Mesajul Preasfinției Sale Virgil Bercea cu ocazia vizitei Papei Francisc în România - pag. 5; Sfânta Fecioară Maria de la Guadalupe în viața Reuniunii Mariane - pag.7-9; Mesaj cu ocazia octavei de rugăciune pentru unitatea creștinilor - pag. 13.

„Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului”

Vizita Sfântului Părinte Papa Francisc ne umple inimile de bucurie.

Pentru toți credincioșii catolici este un semn de neprețuită comuniune cu Urmașul Sfântului Petru care prezidează în caritate comuniunea Bisericii catolice. Legătura cu Sfântul Părinte, urmaș al lui Petru, conferă sensul unității Bisericii Universale. Mizăm astfel pe o legătură spirituală sfințită în România de fidelitatea credincioșilor în timpurile grele ale persecuției. În acest sens, pentru Biserica Română Unită, Greco-Catolică, întâlnirea cu Papa Francisc primește o încărcătură simbolică foarte profundă.

De la începutul pontificatului său, Sfântul Părinte vorbește în favoarea spiritului de dăruire, a carității și respectului ca temei al dreptății. În societatea de azi avem nevoie în primul rând de regăsire interioară. Necesitatea întâlnirii aproapei devine și pentru noi o chemare în spiritul căreia vom încerca să ne pregătim pentru marea întâlnire de la sfârșitul lunii mai.

Vizita papei Francisc din acest an primește în mod evident amprenta pastorală mult așteptată de toți catolicii din patria noastră. În afară de București, Papa va merge la Iași și la Blaj, dar se va ruga și la sanctuarul Maicii Preacurate de la Șumuleu Ciuc. Sperăm, așadar, ca prezența în România a Urmașului Sfântului Petru să aducă României inspirația pentru a uni tot ceea ce e bun și valoros în favoarea țării și a binelui comun. Să putem regăsi voința dialogului între Bisericile creștine bazat pe respectul alterității, care să unească energii-

le creștinilor în favoarea vieții și a valorilor firești ale Creației lăsate de Dumnezeu.

Cardinal + LUCIAN Mureșan
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolică
Președintele Conferinței Episcopilor Catolici
din România

Papa Francisc vine în România

*O vizită apostolică cu valențe pastorale
și ecumenice,*

între 31 mai și 2 iunie 2019

Papa Francisc va veni în România în perioada 31 mai - 2 iunie 2019, răspunzând astfel invitației autorităților Statului român și a Bisericii Catolice din România, a informat astăzi Biroul de presă al Sfântului Scaun. Vizita va avea în primul rând un caracter pastoral, dar va însuma și importante valențe ecumenice sub motto-ul „Să mergem împreună!”. Pe parcursul celor trei zile, Sanctitatea Sa va vizita Bucureștiul, Iașiul și Blajul precum și sanctuarul marian de la Șumuleu-Ciuc.

Episcopii catolici din România au primit cu bucurie și recunoștință vestea vizitei Papei Francisc, îndemnându-i pe credincioși și pe toți oamenii de bunăvoință să se unească în rugăciune pentru ca acest eveniment să aducă roade bogate în viața spirituală a creștinilor precum și în favoarea binelui și unității întregii societăți românești.

„Sperăm ca prezența în România a Urmașului Sfântului Petru să aducă României inspirația pentru a uni tot ceea ce e bun și valoros în favoarea țării și a binelui comun. Să putem regăsi voința dialogului între Bisericile creștine bazat pe respectul alterității, care să unească energiile creștinilor în favoarea vieții și a valorilor firești ale Creației lăsate de Dumnezeu”, a transmis, în Mesajul său, Preafericitul Cardinal Lucian Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, și Președinte al Conferinței Episcopilor Catolici din România.

Programul detaliat al vizitei Sfântului Părinte va fi publicat ulterior de Vatican.

Papa Francisc este al doilea Papă care vine în vizită în România, după Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea care a poposit pe aceste meleaguri în mai 1999.

Pr. Francisc Ungureanu
 Secretar general al Conferinței Episcopilor
 Catolici din România

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
 Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
 E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
 410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
 410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Să trăim în coerență cu Botezul nostru

13.01.2019

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Astăzi, la sfârșitul timpului liturgic al Crăciunului, celebrăm sărbătoarea Botezului Domnului. Liturgia ne cheamă să îl cunoaștem mai deplin pe Isus a cărui naștere am celebrat-o de puțin timp; și pentru aceasta Evanghelia (cf. Lc 3,15-16.21-22) ilustrează două elemente importante: raportul lui Isus cu oamenii și raportul lui Isus cu Tatăl.

În relatarea botezului, conferit de Ioan Botezătorul lui Isus în apele Iordanului, vedem înainte de toate rolul poporului. Isus este în mijlocul poporului. El nu este numai un fundal al scenei, ci este o componentă esențială a evenimentului. Înainte de a se cufunda în apă, Isus se „cufundă” în mulțime, se unește cu ea, asumând pe deplin condiția umană, împărtășind totul, în afară de păcat. În sfințenia sa divină, plină de har și de milostivire, Fiul lui Dumnezeu s-a făcut trup tocmai pentru a lua asupra Sa și elimina păcatul lumii: pentru a lua mizeriile noastre, condiția noastră umană. De aceea și cea de astăzi este o epifanie, pentru că mergând ca să fie botezat de Ioan, în mijlocul oamenilor penitenți din poporul său, Isus manifestă logica și sensul misiunii Sale.

Unindu-se cu poporul care îi cere lui Ioan botezul de convertire, Isus îi împărtășește și dorința profundă de reînnoire interioară. Și Duhul Sfânt care coboară asupra Lui „sub chip trupesc ca un porumbel” (v. 22) este semnul că începe cu Isus o lume nouă, o „creație nouă” din care fac parte toți cei care îl primesc pe Cristos în viața lor. Și fiecăruia dintre noi, care suntem renăscuți cu Cristos la Botez, ne sunt adresate cuvintele Tatălui: „Tu ești Fiul meu cel iubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea” (v. 22). Această iubire a Tatălui, pe care am primit-o noi toți în ziua Botezului nostru, este o flacără care a fost aprinsă în inima noastră și cere să fie alimentată prin rugăciune și caritate.

Al doilea element subliniat de evanghelistul Luca este că, după cufundarea în popor și în apele Iordanului, Isus se „cufundă” în rugăciune, adică în comuniunea cu Tatăl. Botezul este începutul vieții publice a lui Isus, al misiunii Sale în lume ca trimis al Tatălui pentru a manifesta bunătatea Sa și iubirea Sa față de oameni. Această misiune este împlinită în unire constantă și perfectă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Și misiunea Bisericii și aceea a fiecăruia dintre noi, pentru a fi fidelă și rodnică, este chemată „să se altoiască” pe aceea a lui Isus. Este vorba de a regenera încontinuu în rugăciune evanghelizarea și apostolatul, pentru a da o mărturie creștină clară nu după proiectele umane, ci după planul și stilul lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, sărbătoarea Botezului Domnului este o ocazie propice pentru a reînnoi cu recunoștință și convingere promisiunile de la Botezul nostru, angajându-ne să trăim zilnic în coerență cu el. Este foarte important, așa cum v-am spus de mai multe ori, să cunoaștem și data Botezului nostru. Eu aș putea să întreb: „Cine dintre voi cunoaște data Botezului său?” Nu toți, cu siguranță. Dacă vreunul dintre voi nu o cunoaște, întorcându-se acasă, să îi întrebe pe părinții săi, pe bunici, pe unchi, pe nași, pe prietenii de familie... Să întrebe: „La ce dată am fost botezat, am fost botezată?” Și apoi să nu o uite: să fie o dată păstrată în inimă pentru a o sărbători în fiecare an.

Isus, care ne-a mântuit nu pentru meritele noastre ci pentru a realiza bunătatea imensă a Tatălui, să ne facă milostivi față de toți. Fecioara Maria, Mama Milostivirii, să fie călăuza noastră și modelul nostru.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori!

Vă adresez vouă tuturor, dragi romani și pele-rini, salutul meu cordial. Salut profesorii și elevii de la Los Santos de Maimona și de la Talavera la Real, Spania; grupurile parohiale venite din Polonia, precum și pe neocatecumenalii polonezi – ați venit să sărbătoriți ziua de naștere a lui Kiko, în mod sigur!; așa cum îi salut și pe credincioșii din Loreto și din Vallemare, provincia Rieti.

În această dimineață, conform obiceiului din această sărbătoare, am avut bucuria să botez un frumos grup de nou-născuți. Să ne rugăm pentru ei și pentru familiile lor. Și, cu această ocazie, reînnoiesc pentru toți invitația de a păstra mereu vie și actuală amintirea propriului Botez. Acolo sunt rădăcinile vieții noastre în Dumnezeu; rădăcinile vieții noastre veșnice, pe care Isus ne-a dăruit-o cu Întruparea, Pătimirea, Moartea și Învierea sa. În Botez sunt rădăcinile! Și să nu uităm niciodată data Botezului nostru.

Măine, încheindu-se Timpul Crăciunului, vom relua cu liturgia drumul Timpului de peste an. Ca Isus după botezul Său, să ne lăsăm conduși de Duhul Sfânt în tot ceea ce facem. Însă pentru aceasta trebuie să îl invocăm! Să învățăm să îl invocăm mai des, în timpul zilelor noastre, pe Duhul Sfânt, pentru a putea trăi cu iubire lucrurile obișnuite și astfel să le facem neobișnuite. Duminică frumoasă tuturor. Nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere.

Comunicat de presă

Achitarea și starea de sănătate a PSS Virgil Bercea

Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică Oradea preia, și anunță decizia de achitare definitivă și irevocabilă a Preasfinției sale Virgil Bercea și a celorlați colaboratori ai instituției noastre, dată în ședința publică din data de 14/12/2018 de Înalta Curte de Casație și Justiție a României, în procesul intentat de DNA Oradea.

Potrivit documentului de soluționare, 338/2018 al ICCJR, se confirmă nevinovăția episcopului Virgil Bercea, a administratorului Ovidiu Constantin și a contabilei Stela Iambor, soluție emisă în februarie 2017 de Curtea de Apel Oradea.

Ne bucurăm că adevărul a fost confirmat de organele de Justiție, căroră Episcopia Greco-Catolică de Oradea le-a pus la dispoziție toate documentele necesare pe parcursul derulării procesului. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că în toată această perioadă, extrem de dificilă pentru PS Virgil Bercea, ne-a întărit în credință!

Decizia vine după o perioadă dificilă travestată de PS Virgil Bercea: pe lângă stresul procesului aflat în derulare, a urmat suferința provocată de incendiul devastator de la Palatul Episcopal, care au dus în cele din urmă la probleme majore de sănătate. La ora actuală, starea de sănătate a episcopului nostru s-a îmbunătățit considerabil și sperăm că vestea confirmării nevinovăției sale va contribui la însănătoșirea totală.

În prezent, PS Virgil Bercea se află în stare de convalescență, urmând un program riguros de recuperare care va dura până la restabilirea completă.

În această perioadă nu sunt recomandate prezențele în mulțime și nici un program intens de vizite, însă activitatea Curiei Episcopale nu este afectată de acest program de recuperare. PS Virgil Bercea

urmărește personal buna funcționare și desfășurarea activităților Curiei Episcopale și a Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, în strânsă colaborare cu toți cei responsabili de aceste activități.

Biroul de Presă

Serbarea de Crăciun din Parohia Sititelec

Pe 25 decembrie 2018 a avut, la Parohia Greco-Catolică „Sf. Nicolae” din Sititelec (județul Bihor), serbarea de Crăciun. Împreună cu doamna Torjoc Jeni, copiii din localitate și invitații parohiei au sărbătorit Nașterea Domnului nostru Isus Cristos. S-au cântat colinde și s-au recitat poezii, după participarea la Sfânta Liturghie din ziua de Crăciun, celebrată de preoții parohi Romulus și Bogdan Torjoc.

Sărbătoarea Crăciunului și a Anului Nou să vă aducă tot ce-i mai bun pe lume, multă iubire, fericire și prosperitate!

«Cristos s-a născut!»

Jurca ANDRADA

Mesajul Preasfinției Sale Virgil Bercea cu ocazia vizitei Papei Francisc în România

În contextul pregătirii pentru Octava mondială de rugăciune pentru unirea tuturor creștinilor, cu mare bucurie sufletească am primit vestea extraordinară a vizitei Sfântului Părinte Papa Francisc la noi în țară. Aceasta vizită o putem considera încă de la început ca pe o recunoaștere a eforturilor Bisericii Romane Unite cu Roma, Greco-Catolică, pentru unitate și înțelegere între toți creștinii din România, „Grădina Maicii Domnului!”.

Legăturile dintre România și Succesorul lui Petru sunt străvechi și profunde, iar, sub acest auspiciu, Papa Francisc va veni în România ca pelerin al păcii, ca slujitor al lui Dumnezeu și prieten al tuturor oamenilor. Anunțul venirii Sanctității Sale în România este un prilej de neasemuită bucurie pentru Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea. Avem credința că, în ciuda tuturor dificultăților și a unei perioade personale mai dificile, eforturile noastre de unitate și înțelegere au fost bine plătute lui Dumnezeu și de aceea au fost încununate de succes, începând cu extraordinara vizită în România a Sfântului Părinte Papa Ioan Paul al II-lea. Sfântul Părinte Papa Francisc insistă asupra prezenței

Harului lui Dumnezeu în viața noastră, deoarece această realitate ne predispune la deschidere sinceră față de ceilalți, prin atitudini binevoitoare și fraterne.

Binele, solidaritatea și fraternitatea se construiesc zi de zi, fără încetare, uneori echilibrul vieții poate fi foarte delicat, dar făcând apel la bunătatea lui Dumnezeu, prin moderație și înțelepciune se pot depăși pasiunile unilaterale, promovând iubirea lui Cristos între oameni. Pe fondul recunoașterii sacrificiului episcopilor noștri martiri, care au oferit dovada supremă a credinței față de Mântuitorul Nostru Isus Cristos, Sanctitatea Sa ne face o onoare deosebită punând pe agenda vizitei sale Blajul, centrul spiritual al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, manifestându-și o dată în plus caldă prețuire pe care o are față de noi.

Îl așteptăm cu drag și mare bucurie pe Sfântul Părinte la noi acasă! Fie ca Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-i răsplătească toată munca pe care o desfășoară în slujba unității și a credinței, ca Mesager al păcii și al înțelegerii dintre oameni!

+ Virgil BERCEA

Debut pentru "Conferințele orădene"

Episcopia Română Unită cu Roma Greco-Catolică de Oradea a inițiat, de Ziua Culturii Naționale, care s-a sărbătorit pe 15 ianuarie, un nou proiect intitulat "Conferințele orădene". Seria de manifestări dedicate centenarului eliberării Oradei a debutat, marți seara, cu o conferință închinată marelui poet național, Mihai Eminescu.

Marți seara, 15 ianuarie 2019, Aula Magna a Seminarului Teologic Greco-Catolic "Sfinții Vasile Grigore și Ioan" din Oradea s-a dovedit neîncăpătoare pentru numeroșii orădeni veniți să-l omagieze pe Mihai Eminescu. Gazda evenimentului, Rodica Indig, consilier cultural al Episcopiei, a mulțumit celor prezenți, amintind de faptul că odată cu acest eveniment, menit să-l omagieze pe Poetul Nepereche, debutează un nou proiect de anvergură dedicat, de această dată, centenarului eliberării Oradei. "Anul trecut Episcopia Greco-Catolică a organizat cu partenerii săi, Biblioteca Județeană, Muzeul Țării Crișurilor și Muzeul Orașului Oradea proiectul "Conferințele Unirii", dedicat centenarului Marii Uniri. Ne dorim ca aceste parteneriate să continue. Anul 2019 este considerat an centenar pentru Oradea și de aceea proiectul nostru se va numi "Conferințele orădene". Vom invita ca lectori atât personalități orădene, cât și naționale de prim rang din domeniile literaturii, artei, teologiei și istoriei", a subliniat Rodica Indig.

În deschiderea manifestării dedicată marelui poet național, Mihai Eminescu, publicul a fost încântat de un moment muzical susținut de Ovidiu Lazăr, care a interpretat vocal și la chitară, poezia "Seara pe deal". În debutul "Conferințelor orădene" a luat cuvântul primul invitat al proiectului, Ioan F. Pop, care a vorbit invitaților despre "Contemporaneitatea lui Eminescu". Eseistul și poetul orădean a subliniat greutatea de a vor-

bi despre această mare personalitate a culturii naționale și nu numai, Mihai Eminescu, de la nașterea căruia s-au împlinit 169 de ani. "E o tentație și un risc să vorbești despre Eminescu. E greu să mai spui ceva despre Eminescu. Cred că Eminescu va rămâne contemporan cu noi dacă îl citim și recitim. Din păcate, despre el vorbim doar de 15 ianuarie și 15 iunie", a subliniat Ioan F. Pop. Acesta a mai adăugat că genialul poet a folosit doar 3000 de cuvinte în poeziile lui. Un moment important în cariera lui Eminescu a fost debutul său în revista "Familia". "Iosif Vulcan schimbă soarta literaturii române. Publicarea poeziei "De-aș avea" dovedește că s-a întâlnit în mod fericit generozitatea lui Vulcan cu genialitatea lui Eminescu", a mai adăugat Ioan F. Pop.

În finalul conferinței a luat cuvântul părintele vicar general, Mihai Vătămănelu, care a transmis mulțumiri celor prezenți și a citit poezia "Rugăciune", scrisă de Eminescu. De asemenea, părintele Anton Cioba, rectorul Seminarului Teologic Greco-Catolic "Sfinții Trei Ierarhi", a amintit faptul că Academia Română a lansat în aceste zile aplicația digitală "Mihai Eminescu, întreaga operă", opera marelui poet devenind foarte accesibilă. Seara culturală s-a încheiat cu un al doilea moment artistic susținut de către Alexandru Cristea, care a interpretat "Pe lângă plopul fără soț", acompaniat la chitară de Ovidiu Lazăr.

Cristina Liana PUȘCAȘ

Otilia BĂLAȘ

Sfânta Fecioară Maria de la Guadalupe în viața Reuniunii Mariane

„Mă simt atras de această Icoană a Sfintei Fecioare de Guadalupe, deoarece chipul Ei este plin de tandrețe și de simplitate... Mă chemă”.

Papa Ioan Paul al II-lea

An de an, Reuniunea Mariană este preocupată să se apropie mai mult de Fecioara Maria, să o cunoască, dar, cum mărturisește Sf. Luigi Maria Grignion de Montfort, „Fecioara Maria nu poate fi găsită, dacă nu este căutată”. La anumite date, o căutam în mod deosebit: în urmă cu doi ani, la Centenarul aparițiilor de la Fatima, acolo, la Fatima, am căutat-o și am găsit-o; în anul care a trecut, la Lourdes, la 160 de ani de la prima apariție.

I-am preluat mesaje. Mesajul pocăinței, al convertirii și al rugăciunii, mai ales al Sfântului Rozariu, de la Lourdes; îndemnul la convertire, de schimbare a inimii „din rău în bine, din bine în mai bine”, la rugăciune, la devoțiunea Inimii Neprihănite a Fecioarei Maria și la actul de consacrare la Inima Ei Neprihănită, dar nucleul central al mesajului de la Fatima se găsește în cele trei secrete.

În anul acesta ne vom îndrepta spre Guadalupe (Mexic), tot la o dată aniversară: 488 de ani de la viziunea Doamnei apărută lui Juan Diego, a Doamnei care și-a dezvăluit de la început numele, spunându-i că este „De-a pururi Fecioara Maria, Mama Dumnezeuului Unic și Adevărat”. Mesajul Fecioarei de la Guadalupe va fi în centrul acțiunilor mariane din acest an.

Papa Benedict al XVI-lea observă că astăzi este o nouă îndreptare către Maria, „prin care creștinismul se umple din nou de bunătate și ne devine apropiat, găsind într-adevăr din nou, prin Mamă, ușa de intrare”. Observația îl face să descopere adevăruri pe care ține să le pună în lumină: „este valabil și astăzi ceea ce s-a spus despre America Latină, unde Guadalupe a marcat o schimbare radicală, în așa fel încât indigenii au putut să vadă că aceasta nu este religia cuceritorilor, ci religia Mamei bune și a lui Dumnezeu care suferă pentru noi; astfel Maria a devenit cu adevărat o poartă spre Cristos. Acest lucru este valabil și astăzi. Si astăzi se poate întâmpla la fel - depășind de departe America Latină - cu un creștinism raționalist, care a obosit, și cu o omenire istovită de o lume rece și tehnică; ele îl pot găsi iarăși, tocmai sub semnul Mamei, pe Cristos cel viu. Cu această încredere trebuie să ne îndreptăm spre viitor” (Joseph Cardinal Ratzinger-Papa Benedict al XVI-lea, „Dumnezeu și lumea-A crede și a trăi în epoca noastră” - O convorbire cu Peter Seewald, Sapienția, Iași, 2009, p.525).

Apariția Sfintei Fecioare la Guadalupe înscrie începutul evanghelizării Americii Latine, model de evanghelizare perfect înculturată?????????

Istoria evanghelizării a început în dimineața zilei

de 9 decembrie 1531, când Juan Diego, un țăran aztec din părțile locului, încreștinat cu vreo zece ani înainte, în drum spre oraș, trecând prin colina Tepeyac, azi Villa de Guadalupe, o suburbie din Mexico-City, a fost surprins de un cântec armonios de păsări și de viziunea unei Doamne, care îl chema pe nume, în limba lui, și se prezenta a fi „Mama Dumnezeuului Unic și Adevărat”, venită „să reveleze oamenilor pe Dumnezeu și să ridice suferințele lumii”.

Doamna i-a cerut să spună Episcopului că dorește să înalțe o biserică la poalele colinei. Episcopul Fray Juan de Zumarraga (1468-1548), preot franciscan, primul episcop după conchista Mexicului, nu l-a crezut și, la înapoiere, Juan i-a mărturisit Doamnei, care l-a întâmpinat, insuccesul, rugând-o să-l dezlege de misiunea dată, fiind nevrednic. Pentru dorința Ei, Doamna însă pe el l-a ales, astfel, a doua zi va fi din nou la episcop, repetându-i cererea Doamnei. Episcopul l-a rugat să-i aducă un semn de la misterioasa Doamnă și aceasta a promis să i-l dea în cealaltă zi: „Te vei întoarce aici mâine ca să-i duci episcopului semnul pe care ți l-a cerut”.

În ziua amintită, pe 11 decembrie, un unchi al lui Juan fiind grav bolnav, a trebuit să-l îngrijească, nu a mai mers pe colină. Starea unchiului agravându-se, a fost nevoit să-i caute un preot pentru ultima mărturisire. A ocolit colina ca să evite întâlnirea cu Doamna, simțindu-se vinovat pentru absența de la întâlnirea promisă, dar Doamna i-a ieșit în cale. Diego s-a prosternat la picioarele Ei și a rugat-o să-l ierte; Doamna l-a asigurat că unchiul său este deja vindecat. Fecioara a apărut și unchiului și i-a reproșat că nu i-a cerut ajutorul: „Eu nu sunt aici? Eu sunt Mama ta!”. Era 12 decembrie 1531.

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

Doamna l-a îndemnat să urce pe vârful colinei ca să culeagă flori - era solstițiul de iarnă, ținutul avea numai piatră și excludea vegetația. Spre uimirea lui, Juan găsește flori, trandafiri castiliani, nefirești locului. Culege un buchet pe care îl dă apoi Sfintei Fecioare, dar Aceasta îi spune să îl ducă episcopului ca dovadă a apariției Ei. Fecioara însăși a aranjat florile în „*tilma*” (mantia) lui Juan Diego.

Odată ajuns la episcop, dorind să-i dea florile, acestea au căzut și, în locul lor, pe mantie era imaginea Sfintei Fecioare. Uluiți, episcopul și cei de față au căzut în genunchi...

Imaginea o reprezintă pe Preacurata în picioare, în rugăciune contemplativă, cu mâinile unite, capul îl are ușor înclinat, trăsăturile feței sunt delicate, chipul brunet. Este în rochie roz, cu o mantie albastră-verde, împodobită cu stele, la gât are o broșă cu o cruce. Pe tunică roșiatică, motivele florale sunt identice, cu excepția părții care acoperă abdomenul, unde motivul floral, diferit, amintește că în tradiția indigenilor acesta semnifică demnitatea. Sfânta Fecioară de la Guadalupe poartă un brâu tipic folosit de femeile însărcinate. Ea îl poartă în sân pe Fiul lui Dumnezeu.

În dimineața imediat următoare, Juan Diego l-a însoțit pe episcop la Tepeyac pentru a-i arăta locul în care Sfânta Fecioară a cerut să i se ridice o biserică.

Din Evul Mediu până în epoca modernă, cu tehnica de vârf de astăzi, s-au făcut numeroase expertize, inclusiv cu experți NASA. Pânza a fost examinată cu tehnica de fotografiere în infraroșii și tehnici de amplificare digitală, dar misterul rămâne... Referitor la acest mister, Papa Francisc, în zborul spre Havana [12 februarie 2016], exprimându-și dorința de a se opri în fața Sfintei Fecioare de Guadalupe, spunea: „... *acel mister care se studiază, se studiază și nu există explicații umane*”. Și într-adevăr, misterul rămâne, căci specialiștii, la finalul analizelor acestui fenomen unic și irepetabil, mărturisesc: „*Acesta este un lucru al lui Dumnezeu*”; *ceea ce îi îndreptățește pe teologi să afirme că „imaginea este o mărturie catehetică care permite celor umili să înțeleagă esența misterului creștin al întrupării*”.

Privind rezultatul analizelor, se afirmă cu certitudine existența unor lucruri uimitoare: mantia (*tilma*) lui Juan Diego pe care Sfânta Fecioară și-a imprimat imaginea, este dintr-o țesătură din fibre de agave, despre care pictorii experți susțin că este imposibil să fie lucrată de mână umană. Nu se distinge existența unei schițe, lipsesc obligatoriile „tușe” de penel, lipsește apretul de bază, este o imprimare a imaginii Sfintei Fecioare, pare a fi o fotografie.

Ochii au fost cercetați cu tehnici de mărire de 2500 de ori. Sunt ochi imposibil de realizat de mână omenească, afirmă specialiștii, ochi care au imprimat pe retină chipuri și reliefuri „privite” de Sfânta Fecioară

în momentul miracolului, tot ce a văzut Ea în acel moment, inclusiv cerul Mexicului la ora desfășurării mantiei, 10/40.

Ochiul drept păstrează imaginea unui grup familial indigen: o femeie cu un copil pe umăr și un bărbat cu o pălărie asemănătoare unui *sombrero*. Ochiul stâng aduce imaginea unui bărbat mai în vârstă, cu barbă și în haină franciscană, episcopul, a lui Juan Diego și a unui tânăr, probabil translatorul.

În anii care au urmat miracolului, pictorii au dorit să îmbogățească cadrul imaginii cu diferite motive: cerul, stelele, luna, frunze, dar timpul le-a șters, strălucitoare a rămas imaginea lăsată de Preacurata, imaginea și pânza de acum 488 de ani.

Clerul timpului a fost divizat în ceea ce privește apariția Sfintei Fecioarei Maria de la Guadalupe. Urmașul episcopului Zumarraga, arhiepiscopul Mexicului, dominicanul Alonso de Montufar, arhiepiscop între anii 1551-1572, contemporan cu miracolul, avea însă un devotament deosebit pentru Preacurata. În prima lui predică, a vorbit credincioșilor despre Guadalupe și miracolul Sfintei Fecioare. Acesta a fost doar începutul, predicile au urmat una după alta, iar Fecioara de la Guadalupe ajungea astfel în inimile, viața și rugăciunea oamenilor.

O altă personalitate, Antonio Valeriano (1521-1605), autor al operei „*Noua Spanie*”, în 12 volume, este și autorul cărții „*Istoria aparițiilor Fecioarei de la Guadalupe*”, prin care miracolul este tot mai cunoscut. Vindecările supranaturale atrăgeau neconținut mulțimile.

Personalitățile menționate au avut, fără îndoială, un rol însemnat în cunoașterea miracolului și în răspândirea devoțiunii față de Fecioara de la Guadalupe, dar rolul hotărâtor a fost cel al imaginii Sfintei Fecioare. Ea, Preacurata cea Sfântă, a evanghelizat, a încreștinat Mexicul. Timp de 10 ani, înainte de apariție, s-au convertit 250.000-300.000 de mii de indigeni, după apariție, în 7 ani, s-au convertit 8 milioane. În timp, Fecioara de la Guadalupe s-a identificat cu idealuri naționale. Primul președinte al Mexicului, Jose Miguel Ramon Adaucto Fernandez (1824-1829) și-a schimbat numele în Miguel Ramon Adaucto Fernandez y Felix in Guadalupe Victoria.

Papa Leon al XIII-lea (1810-1903), la 12 octombrie 1845, a încoronat-o pe Sfânta Fecioară și a proclamat-o „Împărăteasa Americii Latine”, Papa Paul al VI-lea a dăruit Fecioarei de Guadalupe, în 1960, „*Trandafirul de Aur*”, iar Papa Ioan Paul al II-lea a numit-o „*Protectoarea copiilor nenăscuți*”. Pe vizionarul Juan Diego l-a ridicat la cinstea altarelor în anul 2002. Sărbătoarea Sfintei Fecioare Maria de Guadalupe s-a stabilit pe 12 decembrie în fiecare an.

Imaginea Sfintei Fecioare s-a păstrat la Ciudad

(continuare în pag. 9)

Inaugurarea Bibliotecii Centrului „Episcop Iuliu Hirțea” din Vintere

Duminică, 16 decembrie 2018, a fost inaugurată biblioteca Centrului Cultural Catolic „Episcop Iuliu Hirțea” din Vintere. Biblioteca este a treia componentă a centrului cultural catolic, alături de muzeul bisericesc și memorialul dedicat episcopului Iuliu Hirțea. Fondul de carte este alcătuit din 5.000 de volume și a fost constituit prin contribuția donatorilor, a Bibliotecii Județene „Gheorghe Șincai” din Oradea și a Editurii Galaxia Gutenberg. Biblioteca inaugurată duminică, în casa parohială din Vintere, pune la dispoziție cititorilor condiții moderne, precum: acces la Internet, un hol de așteptare și un grup sanitar.

Realizarea proiectului a fost posibilă prin implicarea Asociației pentru Dezvoltarea localităților Vintere și Brătești, a Centrului Cultural Catolic Episcop „Iuliu Hirțea” din Vintere, a Consiliului Județean Bihor și a Primăriei Holod.

Pentru inaugurarea Bibliotecii, a fost celebrată o slujbă de sfințire, oficiată de preotul dr. Florin Julia, paroh al parohiei „Sf. Nicolae” din Vintere și inițiator al acestui proiect. În cuvântul adresat la eveniment, preotul Julia a mulțumit tuturor celor care au făcut posibilă realizarea proiectului, în condițiile în care în localitatea Vintere nu mai există nicio instituție de învățământ. „Comunitatea greco-catolică a reușit în acest sens să ofere tuturor celor interesați un spațiu de lectură și un fond de carte reprezentativ. Este foarte important – a precizat preotul – să ne implicăm activ în educarea tinerelor generații”.

La rândul său, domnul Ioan Horga, primar al comunei Holod, a mulțumit organizatorilor pentru eforturile depuse și a asigurat că Primăria se va implica

în realizarea unui program săptămânal pentru «vintereeni».

Din partea Bibliotecii Județene „Gheorghe Șincai” a luat cuvântul doamna Lucia Pantea, care și-a exprimat bucuria de a lua parte la această inițiativă laudabilă, precizând totodată că Biblioteca urmează să implementeze programul „O oră de lectură pentru copii”.

Dacă în acest an s-a reușit înălțarea celui mai înalt monument din țară dedicat Centenarului Marii Uniri, la Vintere, precum și această bibliotecă, anul viitor se dorește construcția unei Căi a Crucii și definitivarea celei de a patra componente a Centrului Cultural Catolic Episcop „Iuliu Hirțea”, o secție de obiecte populare.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile pe care le revarsă asupra comunității din Vintere!

Consiliul Parohial al
Centrului Cultural Catolic Episcop „Iuliu
Hirțea” din Vintere

(urmăre din pag. 8)

de Mexico, în Bazilica ce i-a fost închinată. La intrarea principală, te întâmpină inscripția: „*Nu sunt aici, că sunt Mama ta?*”. Edificiul mareț, în stil clasic, ridicat între anii 1695 și 1709, a fost sfințit de Papa Pius al X-lea. În timpul nostru, în perioada scurtă 1974-1976, s-a construit Bazilica „Nuestra Señora de Guadalupe”, edificiu modern în formă circulară, care poate găzdui 10.000 de pelerini. Acolo a fost adusă imaginea Sfântă a Fecioarei de pe *tilma* lui Juan Diego, într-un cadru de bronz, aur și argint, protejată de un geam blindat.

Actualul Succesor al lui Petru, Papa Francisc, ne îndeamnă să o privim pe Maria de la Guadalupe ca pe model de viață, cu atât mai mult ca model al Reuniunilor Mariane. Pentru a fi misionari, astăzi, nu sunt necesare multe cuvinte, metoda Mariei este „mersul”: a mers la Elisabeta când i-a fost greu, a mers la Isus când a lipsit vinul la Nunta din Cana, a mers „la Golgota pentru a sta la picioarele Crucii, și n-a plecat, a mers pentru a fi acolo”. A mers la „Tepeyac” pentru a fi cu

noi, ca să ridice suferințele lumii întregi.

În această lume în care trăim, îndepărtarea de Dumnezeu tinde să se generalizeze, chiar mulți dintre cei care se afirmă creștini sunt departe de creștinism.

„*La școala Mariei învățăm să mergem pe drumul care ajunge acolo unde trebuie să fim*”.

Dar unde trebuie să fie Reuniunea Mariană? Acolo „*trebuie să fie, la picioarele și în picioare în fața atâtor vieți care s-au pierdut sau le-a fost furată speranța*”, ne răspunde Sfântul Părinte Francisc. Să-l ducă pe Cristos și, prin Mama Sa, să redeschidă ușa de intrare la viața creștină și la capacitatea semenilor de a fi fericiți.

Și, în picioare, „*în fața intimidării și a strigătului celui mai puternic, care caută să se impună cu minciună și manipulare*”.

Reuniunilor Mariane, „*La mulți ani!*”

„*Cu blândul Isus, să ne binecuvânteze Fecioara de Sus!*”

Dublă lansare de carte la Beiuș, final de an Centenar

Cartea Dr. Vasile Lucaciu (1852-1922), scrisă de Blaga Mihoc, și volumul Eparhia greco-catolică de Oradea și Marea Unire (1918-1919) al istoricului Silviu Sana, au fost lansate și la Beiuș. După prezentarea acestora pentru prima oară publicului în cadrul ultimei ediții a „Conferințelor Unirii” organizată la Oradea, publicațiile au fost lansate două zile mai târziu, pe 21 decembrie a.c., la Beiuș, în sala festivă a Colegiului „Samuil Vulcan”. Un loc simbolic pentru istoria Eparhiei de Oradea, precum liceul ctitorit de episcopul greco-catolic Samuil Vulcan în 1826 la Beiuș, a găzduit astfel prezentarea a două publicații centenare cu un ecou istoric foarte important.

Evenimentul, organizat de Protopopiatul greco-catolic Beiuș, parohia greco-catolică „Sfinții Trei Ierarhi” și Colegiul Național „Samuil Vulcan” din Beiuș, a fost moderat de pr. Zima Zorel și s-a bucurat de o prezență numeroasă a publicului care i-a avut drept invitați chiar pe autori. Profesorul univ. dr. Blaga Mihoc a fost profesor al aceluiași liceu „Samuil Vulcan” în perioada 1965-1967, iar între 1967-1968 metodist la Casa de Cultură din Beiuș. A revenit aici, de această dată ca autor, cu o importantă lecție de istorie precum a doua ediție a cărții Dr. Vasile Lucaciu (1852-1922).

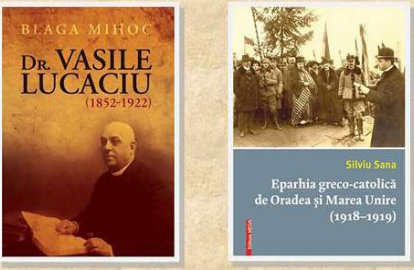
Într-un interviu pentru Biroul de Presă EGCO, istoricul Silviu Sana, spunea despre cartea Eparhia greco-catolică de Oradea și Marea Unire (1918-1919), al cărui autor este, aceasta:

«Volumul vine să clarifice câteva aspecte importante despre Biserica Greco-Catolică în anii 1918-1919, ani de căpătâi pentru români. Cu acest volum se clarifică care a fost situația social-politică a vremii, evenimentele și acțiunile Bisericii Greco-Catolice locale în preajma zilei de 1 decembrie 1918, rolul celor mai importante personalități ecleziastice din cadrul Episcopiei. Pe scurt, cartea răspunde la marile întrebări

Protopopiatul greco-catolic Beiuș
Parohia greco-catolică „Sfinții Trei Ierarhi” Beiuș
Colegiul Național „Samuil Vulcan” Beiuș

100 ROMÂNIA

LANSARE DE CĂRȚI

Blaga Mihoc, *Dr. Vasile Lucaciu (1852-1922)*, Oradea, Editura Primus, 2018.

Silviu Sana, *Eparhia greco-catolică de Oradea și Marea Unire (1918-1919)*, Cluj-Napoca, Editura Mega, 2018.

Moderator: Pr. Dr. Zorel ZIMA.

*

Evenimentul va avea loc **vineri, 21 decembrie 2018, ora 16.00** în sala festivă a Colegiului Național „Samuil Vulcan” Beiuș.

Vă așteptăm cu drag!

ale istoriei: Cine (ce) a fost? Cum? Din ce cauză? De asemenea, cartea vine să întărească faptul că în momentele cruciale ale istoriei naționale, Biserica Greco-Catolică a fost prezentă și, prin membrii ei, a fost implicată fundamental în realizarea Unirii. Ea scoate la lumină documente care arată că în 1918, Biserica Greco-Catolică a fost prezentă alături de Biserica Ortodoxă și că participanții au fost greco-catolici (...).

Biroul de Presă

„Blajul, oraș episcopal”, un film dedicat Micii Rome

La 280 de ani de la întemeierea orașului Blaj și la 250 de ani de la moartea întemeietorului său, episcopul greco-catolic Ion Inocențiu Micu-Klein, a fost realizat un film despre cel mai important centru cultural românesc, ridicat în 2018 la rangul de oraș episcopal. Filmul a fost realizat de teologul și istoricul creștinismului timpuriu, Cristian Bădiliță, căruia i s-au alăturat Cristina Andrei și Adrian Bodonea-Florea de la Televiziunea Română. Pe 30 decembrie a.c. a fost difuzată prima sa parte, în cadrul emisiunii Universul Credinței, pe postul național de televiziune.

A doua parte a filmului este prevăzută în cadrul aceleiași emisiuni, pe TVR, la finalul lunii ianuarie 2019, la o dată care va fi anunțată. Tot în viitorul apropiat, ne vom putea bucura și de vastul album

Geniul greco-românesc, realizat prin aportul aceluiași teolog Cristian Bădiliță, care la finalul anului Centenar ne transmite, într-un scurt mesaj, aceasta: „Anul 2018 a fost pentru mine, anul greco-catolic prin excelență. L-am început cu versiunea modernizată, prima versiune clară, a Țiganiadei, l-am continuat cu expoziția Semnul lui Iona dedicată episcopilor greco-catolici martiri, cu al doilea volum despre Țiganada, Viziunile lui Parpanghel și l-am încheiat cu predarea Geniului greco-românesc [pentru tipărire], și cu filmul dedicat Blajului greco-catolic, realizat la umbra acestuia”.

Despre toate aceste realizări, veți putea afla mai multe într-un interviu viitor, realizat împreună cu istoricul creștinismului timpuriu, Cristian Bădiliță.

Biroul de Presă

Copiii Centrului de zi „Sf. Martin” din Ioaniș, în prag de Crăciun

Fii înțelept și mai bun, iubește ca și cum în fiecare zi pe care o vei trăi ar fi iar Crăciun: acesta este colindul celor 50 de copii ai Centrului „Sf. Martin” din Ioaniș, cu prilejul primirii cadourilor de Crăciun, ajunse la ei pe 19 decembrie a.c., prin intermediul asociației Caritas Eparhial Oradea.

Recent inaugurat, în luna noiembrie a acestui an, centrul de zi din Ioaniș este „Școala după școală” unde în fiecare zi elevii claselor I-IV și clasa 0 vin pentru a lua o masă caldă și a-și face împreună temele de casă. Cu o singură condiție: să nu abandoneze școala!

„Pentru cei mai mulți dintre beneficiari, aceasta este singura masă caldă pe care o au într-o zi”, mărturisește părintele Olimpiu Todorean, președintele asociației Caritas Eparhial Oradea, care a dorit să ofere în mod personal, fiecărui copil, cadourile de Crăciun. Spre surprinderea celor mici, în acest an au primit două cadouri: unul surpriză, unic și personalizat, din partea asociației Friends – Hope for humanity din Oradea și altul, la fel pentru toți, din partea asociației Caritas Eparhial Oradea. Nu au lipsit donațiile în alimente, pentru a asigura masa caldă a copiilor în perioada imediat următoare.

La rândul lor, copiii, însoțiți de doamnele pedagog, i-au colindat pe „mesagerii lui Moș Crăciun”, iar colindul lor este, probabil, cel mai simplu mod de a defini caritatea: să trăim ca și cum în fiecare zi ar fi Crăciun!

Crăciunul este mereu nou, pentru că ne invită să ne renaștem în credință, să ne deschidem la speranță, să reaprimem caritatea: spunea în urmă cu câteva zile Papa Francisc, în discursul adresat artiștilor de la „Concertul de Crăciun” din Vatican, pe 14 decembrie 2018.

Biroul de Presă

Crăciunul ne îndeamnă la caritate

Copiii Centrului de zi „Sf. Martin” din Ioaniș au fost în săptămâna premergătoare Crăciunului beneficiarii unui dublu și sincronizat act caritabil din partea Bisericii: aceasta, prin intermediul domnișoarei Sarca Mădălina din Oradea, care a oferit fiecărui copil în parte cadouri, respectiv prin Asociația Ave Miriam, coordonată de doamna profesoară Zima Carmen, care a dăruit copiilor cadouri constând în haine și jucării.

Alte surprize, care le-au făcut în acest an și mai frumos Crăciunul copiilor din Ioaniș, le-au fost pregătite tocmai de alți copii, elevi ai claselor primare ale Liceului Vocațional Pedagogic „Nicolae Bălcescu” din Beiuș, prin dăruirea doamnelor învățătoare Istoc Silvia și Hadareanu Diana. Totodată au ajuns la beneficiarii Centrului de zi „Sf. Martin” din Ioaniș cadourile pregătite de enoriașii parohiei greco-catolice „Sfinții Trei Ierarhi” din Beiuș.

„Să fiți tot mai buni și să împărtășiți cu ceilalți binele pe care l-ați experimentat”, i-a îndemnat pe copiii din Ioaniș preotul Zorel Zima, protopop greco-catolic de Beiuș, într-un cuvânt de învățătură adresat cu acest prilej.

La rândul lor, donatorii au fost colindați de cei 50 de copii ai Centrului, în semn de mulțumire și bucurie pentru tot ceea ce au reușit să facă pentru ei în pragul sărbătorii Nașterii Domnului. Un astfel de gest,

arăță încă o dată că această sărbătoare este ocazia de fi mai buni și mai atenți la nevoile celor din jurul nostru.

Centrul de zi din Ioaniș este „Școala după școală”, unde în fiecare zi elevii claselor I-IV și clasa 0 din Ioaniș vin pentru a servi o masă caldă și a-și face împreună cu personalul Centrului temele de casă, reușindu-se în acest mod ca fiecare copil să nu aibă niciun motiv care să îl determine să renunțe la școală.

Pr. Zorel ZIMA

ÎNTÂLNIREA TINERILOR DE LA TAIZÉ, 2018

Să nu uităm de ospitalitate!” este tema celei de a patruzeci și una Întâlniri Europene a Tineretului organizată anual de comunitatea Taizé, care s-a desfășurat în zilele de [28 decembrie 2018 – 1 ianuarie 2019] la Madrid (Spania), cu participarea a peste 15 mii de tineri de diferite confesiuni de pe întregul continent. Printre aceștia, din partea României au participat un grup de opt studenți seminariști ai Seminarului Greco-Catolic „Sf. Trei Ierarhi” din Oradea, însoțiți de pr. Anton Cioba, rector al seminarului teologic.

Experiența Taizé poate fi înțeleasă numai din experiența fondatorului său, fratele Roger. El descrie visul care i-a îndrumat misiunea astfel: „din tinerețea mea nu m-a mai părăsit ideea că o viață de comunitate este un semn că Dumnezeu este iubire și numai iubire. Treptat a crescut în mine convingerea că era esențial să înființez o comunitate de bărbați hotărâți să-și dăruiască întreaga lor viață și care să caute neîncetat înțelegerea și împăcarea. O comunitate în centrul căreia s-ar fi aflat bunătatea și simplitatea”. Aceasta nu este o experiență punctuală, temporară, ci o continuitate în viață. De aceea, comunitatea Taizé încurajează participanții să-și asume angajamentele similare în țările, orașele și parohiile lor.

Fratele Alois, actualul prior al comunității Taizé, afirmă într-un interviu pentru redacția spaniolă Vatican New că „tinerii au fost primiți de familiile madrilene și în fiecare an această experiență de ospitalitate este o mare bucurie. Trăim într-o perioadă în care temerile cresc, granițele sunt închise. Vrem să reamintim tuturor că ospitalitatea este o temă centrală a Evangheliei. Dumnezeu ne primește întotdeauna, fără prejudecăți. Cristos bate la ușile noastre, ne prezintă pe sine ca pe un om sărac, nu se impune, ci ne cere să-l acceptăm. Ne dă încredere și ne dorește ca aceeași încredere să fie și în viața noastră și să se transforme în încredere pentru alții. Din acest motiv –

încheie fratele Alois – avem speranța că o civilizație a ospitalității este posibilă”.

Pe fondul temerilor tot mai mari care se răspândesc în Europa, starețul comunității Taizé i-a încurajat pe participanți să se roage pentru victimele din Strasbourg și în același timp să respingă răzbunarea și violența ca mijloace, pentru a construi pacea și a da sens vieții. În timpul întâlnirii de la Madrid, fratele Alois repetă deseori tinerilor cât este de necesar: „să ne deschidem ochii, să nu acceptăm nedreptatea, ci să luptăm cu o inimă împăcată pentru a vindeca rănilile nedreptății. Să nu adăugăm ură violenței!”.

Încrederea în Dumnezeu este posibilă doar dacă avem încredere în vecinul nostru. Întâlnirea cu peste 15.000 de participanți, în momente de tăcere, rugăciune, cântece și reconciliere face de asemenea posibilă „reconcilierea dintre creștini, între popoare. Și aceasta conduce la prietenie. O prietenie care traversează granițele”, a încheiat fratele Alois.

De la Întâlnirea europeană a tinerilor nu a lipsit mesajul Papei Francisc, transmis de cardinalul Pietro Parolin, care îi îndeamnă pe tineri să se bucure de această întâlnire, pentru că „adevărații creștini nu se tem să se deschidă către ceilalți, transformând spațiile lor de viață în spații de fraternitate”. De asemenea, îi încurajează să fie mereu aproape de Isus, fiind „punți între biserici, religii și popoare”.

Biroul de Presă

Mesaj cu ocazia octavei de rugăciune pentru unitatea creștinilor, 2019

Iubiți frați și iubite surori întru Domnul,

În săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor medităm cu nostalgie cuvintele psalmului «ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună!» (Psalmul 132,1). Acest dor al unității se înfăptuiește prin rugăciune, prin iertare, prin dragoste, prin dialog, dar mai ales prin adevăr, fiindcă doar Adevărul ne va face liberi (cfr. Ioan 8,32). Un drum de regăsire și de apropiere sinceră și încrezătoare, spre a-L celebra în Euharistie pe Isus Mântuitorul lumii, «pentru ca lumea să creadă» (Ioan, 17,21).

În Scrisoarea Apostolică publicată în anul 2000 cu ocazia celui de-al treilea centenar de la Unirea cu Biserica Romei, Sfântul Ioan Paul al II-lea amintea: «în această „mulțime multă” îmbrăcată în veșminte albe de martiri și de mărturisitori ai Bisericii voastre, „care vin din strămtorarea cea mare și și-au spălat veșmintele lor și le-au făcut albe în sângele Mielului” și care „sunt înaintea tronului lui Dumnezeu”, strălucesc nume ilustre de episcopi precum Vasile Aftenie, Ioan Bălan, Valeriu Traian Frențiu, Ioan Suciu, Tit Liviu Chinezu, Alexandru Rusu și al cardinalului Iuliu Hossu. Ei, precum acei rugători care „slujesc ziua și noaptea în templul lui Dumnezeu”, împreună cu alți martiri și mărturisitori, mijlocesc pentru poporul lor, bucurându-se din partea acestuia de o adevărată și profundă venerație».

«Dacă vă urăște pe voi lumea să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât... Dacă M-au prigonit pe Mine și pe voi vă vor prigoni» (Ioan 15,18.20). De aceste cuvinte sfinte s-au făcut părtași ierarhii noștri de sfântă pomenire. Se cuvine, așadar, să dăm mărturie despre marile lor fapte de credință. Și se cuvine ca amintirea lor să fie călăuză și speranță noilor generații, spre întărire în vremurile tulburi pe care le trăim, ei care, de acolo din ceruri, se bucură de vederea fericită a Chipului nemuritor al lui Dumnezeu.

Jertfa lor, sângele lor vărsat din dragoste pentru Cristos și pentru Biserică, pune în lumină importanța ecumenică a martiriului. A te jertfi pentru o cauză, pentru un ideal este adevărată nebunie pentru societatea “lichidă” și permisivă în care trăim. Cu atât mai mult, faptul de a-ți da viața pentru o Persoană, pentru un ideal spiritual, pare cu atât mai greu de înțeles pentru omul postmodern. Și totuși, mucenicii noștri au sfințit cu jertfa lor nu doar Biserica Unită, ci întreg neamul românesc, nu în perioada persecuției începuturilor Bisericii acum 2000 de ani, ci în perioada contemporană nouă, într-o societate care se mândrea și se mândrește în continuare cu progresul drepturilor omului. Ei erau liberi acolo în celulele închisorilor. Sorbeau lumină din Lumina Lui, putere din Jertfa Lui, dăruire din Dragostea Lui. Jertfe din iertare și din iubire, ochi contemplând cerul mărginit doar de Crucile de grație. Sângele meu care pentru voi și pentru mulți se varsă. Și sânge-

le lor, vărsat în potirul Jertfei Domnului, fiindcă doar acolo au putut înțelege cu adevărat că nu trebuie să ne temem de cei careucid trupurile.

De aceea, martirul este în primul rând un martor, iar martor este cel care este de față la săvârșirea unui eveniment. Au fost de față mucenicii noștri la nașterea lui Isus în peștera străină-rece a celulelor în care pătimeau; au fost martori ai jertfei tainice a lui Domnului prezent cu toată gloria și dumnezeirea Sa într-o firimitură de pâine și într-o picătură cu vin. Au împărțit împreună cu Învățătorul paharul amărăciunilor și al durerilor, și s-au rugat precum întâiul martir Sfântul Ștefan: «Doamne Isuse primește spiritul meu». Și tot ca Ștefan: «Doamne nu le socoti lor păcatul acesta» (Fap. 7, 59-60). Au întâlnit chipul luminos al Domnului în întunericul celulei simbolic numită «neagra», și mai ales au crezut cu tărie că El este Cel care își conduce Mireasa Sa spre altarul Crucii și al Învierii.

Episcopii greco-catolici au acceptat martiriul, alegând calea cea grea, dar recunoscând în aceasta glasul și voia Divinului lor Învățător. Ei știau că odată ce sângele le va fi vărsat, Biserica lor nu avea cum să fie nimicită, pentru că nimic nu poate fi distrus odată ce a fost stropit cu sânge. În felul acesta, ei au asigurat continuitatea Bisericii lor în cel mai sigur mod posibil, încredințați fiind de cuvântul Celui care le-a făgăduit: non praevalerunt!

Așa cum amintea Cardinalul Leonardo Sandri, Prefectul Congregației pentru Bisericile Orientale de la Vatican, pe pământul Cimitirului Săracilor de la Sighet «am putea celebra Sfânta Liturghie fără a avea nevoie de un antimis», fiindcă acolo călcăm pe un antimis făcut nu din pânză ci din trupuri sfinte, pe care se slujește Liturghia cea fără de sfârșit.

Motiv pentru care, căutarea unității este indispensabilă pentru ca noi creștinii să fim credibili astăzi. Însă, în același timp, știm că unitatea se va desăvârși când El va porunci și așa cum El va hotărî. Un mod tainic, așa cum este orice lucrare a lui Cristos Mântuitorul.

Pentru aceasta, se cuvine să ne deschidem inimile către Spiritul lui Dumnezeu, către Suflarea lui Dumnezeu, și implicit către frații noștri, conștienți fiind că Spiritul de Viață Dător ne va conduce către comuniunea desăvârșită și ne va face să înțelegem cât este de importantă bogăția spirituală care sălășluiește în ceilalți frați.

Invoc Spiritul Mângâietor spre a fi de întărire îndeosebi celor care suferă pentru credința lor, cu speranța vie de a ne regăsi cu toții în deplină comuniune între noi și cu Preasfânta Treime.

+ **Lucian Cardinal MUREȘAN**

Arhiepiscop și Mitropolit al Arhiepiscopiei de

Alba Iulia și Făgăraș

Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolică

Alin CREȚU

Care este sensul avuției?

MOTTO: „Când îmbracă o pereche de blugi de firmă sau orice altă haină de marcă, cel nesigur de sine simte cum se ridică din tenebrele lipsei de valoare și ajunge pe culmile fanteziei, gândindu-se: «Sunt cineva și, dacă nu mă credeți, uitați-vă la etichetă!».”

(Chaytor Mason, psiholog)

În dorința de a fi admirați, unii oameni își etalează hainele de firmă ori alte lucruri extravagante. În țările asiatice, „cei îmbogățiți de curând adoră articolele de lux - poșete franțuzești și mașini sportive italienești- și, mai mult decât atât, le place la nebunie să-și arate bogăția“, se arată într-un articol apărut în ziarul *The Washington Post*.

Vorbim aici despre vanitatea de a avea haine sau alte lucruri frumoase pe care nu toată lumea poate să le cumpere și care îi delimitează astfel pe posesori, de restul lumii, care nu și le permite. Este un semn de recunoaștere al faptului că aparțin aceleiași „club exclusivist”.

De aceste reurse se bucură și membrii familiei celui care are banii, deși ei, de multe ori, nu le merită, ducând gesturile la nivel ostentativ, ridicol. Nu există o educație, comportamente și nici o cultură a membrilor acestei clase de îmbogățiți rapid, fără efort. Asemenea Domnului Jurdan (*rescriere dramatică de Victor Ioan Frunză după comedia „Burghezul Gentilom” de Jean Baptiste Poquelin Molière*), consideră că se poate cumpăra cu bani respectiv că este posibilă asimilarea bogăției intelectuale.

Bineînțeles, nu este nimic greșit să te bucuri de rezultatul propriei munci. Dar este înțelept să ne etalăm bunurile sau să facem paradă cu ele?

Când cei bogați sau cei care se pretind bogați își etalează lucrurile, ce fel de prieteni ar putea avea? De multe ori natura umană îi determină pe oameni să fie oportuniști. Prietenii mulți ai bogaților sunt amici nu atât cu persoanele respective, cât cu *bogățiile lor*. Așa-zisa prietenie a acestora se bazează pe interes, ca de altfel și vorbirea lor lingușitoare. Întrebați-vă: „Ce fel de prieteni vă doriți? Prieteni care să vă iubească pentru ceea ce aveți sau unii adevărați, care țin la dumneavoastră pentru ceea ce sunteți? În funcție de comportamentul nostru, vom atrage un anumit tip de oameni.

Altă problemă legată de etalarea bogățiilor este că stârnește lăcomia. Riscul pierderii lor, dacă nu pe toate, a cel puțin o parte dintre ele, este mare. Etalarea ostentativă a bogăției acționează ca un magnet pentru hoți. Cei ce poartă bijuterii și ceasuri scumpe și scot în văzul tuturor sume mari de bani atrag atenția, dar nu cea dorită. Mult mai înțelept ar fi să nu se laude cu ele.

În loc să fie înfumurată și să dorească să atragă

atenția, o persoană modestă se bucură văzând calitățile și punctele forte ale altora. Scopul vieții noastre ar fi bine să fie acela de a produce o impresie bună asupra altora, să nu fim înfumurați, luându-ne la întrecere în sens negativ unii cu alții, invidiindu-ne reciproc.

Altruismul și respectul reciproc sunt temelia unei prietenii adevărate, ea nedisparând odată cu bogățiile; dimpotrivă, în timp, devine mai puternică. Pentru o persoană înțeleaptă cel mai important lucru este să nu se lase impresionată de înfățișare, ci să se uite la ceea ce oamenii sunt în realitate. E adevărat, în lumea de azi modestia nu e deloc încurajată. Unii oameni sunt, în general, lacomi de bani, aroganți, lăudăroși și înfumurați. Într-un astfel de climat social, cei ce-și etalează bunurile se simt cu siguranță în largul lor. Ar fi bine să stăm departe de aceștia, pentru a nu deveni ca ei.

Posesia bogăției materiale îl înrobește pe om și îl împiedică să aibă aspirații înalte, spirituale. Cei ce sunt stăpâniți de patima aceasta, nu sunt în realitate stăpânii proprietății lor, ci robii și paznicii acesteia. Bogăția influențează raporturile oamenilor între ei în funcție de lucruri. Proprietatea, are sens doar în cadrul vieții sociale. Nu poate exista proprietate a unui singur individ izolat. Proprietatea răcește raporturile dintre oameni și provoacă dezbinari și conflicte, totodată, însă, asigurând o oarecare libertate individuală în cadrul imperfectei societăți umane. Libertatea aceasta, care este în legătură cu iubirea de sine, este o forma de robie față de lucrurile lumii. Când proprietatea particulară supraacoperă necesitățile omului și este stăpânită ca bogăție neîmpărtășită, ea comportă pericole care cu dificultate pot fi înfruntate.

Nu doar păstrarea bogăției, ci și dorirea acesteia creează omului probleme morale și spirituale. Pofta aceasta nu îl lasă pe om să trăiască, ci îl duce la moarte spirituală.

Așa cum bogăția poate duce la împietrire și trufie, tot așa și sărăcia îl poate împinge pe om la disperare și indiferență morală. Aceste situații extreme sunt întotdeauna critice.

Măsurile cu care sunt apreciate în vremea noastră bogăția și sărăcia sunt diferite. Astăzi săraci nu sunt doar cei care nu au adapost și hrană, ci și cei care nu dețin dotările necesare pentru casa lor. Avuți nu sunt aceia care dețin posibilitățile bogaților din trecut,

(continuare în pag. 15)

(urmare din pag. 14)

ci cu mult mai multe. Bogația și sărăcia sunt neîncetat actualizate, în vreme ce inegalitatea repartiției avuției devine tot mai mare, acest proces fiind favorizat de economia monetară, care a promovat globalizarea.

Banii au ajuns în viața oamenilor să aibă dimensiuni metafizice. Părerea ca ei ar avea doar o importanță economică și socială, fără implicații morale, este greșită. Odată cu trecerea timpului și cu renunțarea la moneda națională în favoarea celei multinaționale și la cărțile de credit, implicațiile morale ale banilor au devenit tot mai mari și i-au dat acestuia proporții fantastice, făcându-l atotputernic în lume. Aceasta o spune și frecventa expresie a vremii noastre „banii vorbesc”.

În această perspectivă se accentuează și tendința oamenilor de a căuta câștigul facil sub orice formă. Căutarea aceasta nu se materializează, ca simplu proces economic, ci se conturează în cadrul spiritului general al vremii manifestându-se prin grave abateri sociale, morale și spirituale. Desconsiderarea criteriilor morale și treptata dispariție a reținerilor morale (a scrupulelor), specifice epocii noastre, facilitează recurgerea la nedreptate, înșelăciune, violență, crimă, complicitate, imoralitate și la oricare alt modalitate ilegală de câștiguri economice.

Oamenii expuși impactului mediatic continuu, sunt preocupați de grijile multiple din cotidian, de o anumită insecuritate personală dată de o dinamică socială care nu se mai raportează esențial la probleme religioase, morale, ci la cele economice, financiare, consumiste, de imagine personală în societate.

Civilizația de consum promovează prin reducționismul la efemer și exterior este înșelătoare, perfidă, deviantă de la idealul uman al omeniei și bunătății.

Averile, și banii stau la dispoziția omului, ca un material, pentru cei care știu să le folosească bine. Unealta, dacă este utilizată pentru meseria pentru care e făcută, este una de meseriaș; dar dacă nu este întrebuințată cu folos, atunci are parte de neștiința proprietarului, ea neavând nici o vină dacă nu este folosită cum trebuie.

Omul are nevoie să își asigure libertatea financiară pe parcursul vieții. Să nu depindă de salariul său. Să lucreze de plăcere, dar veniturile să-i vină din mai multe surse. Majoritatea oamenilor sunt prinși în „curse de șobolani” (în roata care nu se mai oprește; indiferent cât de repede aleargă, tot rămân pe loc). Oamenii care dobândesc înțelepciune financiară reușesc să iasă din „cursa șobolanilor” dobândindu-și libertatea. Ei reușesc să scape de pasive (ceea ce le consumă bani) și să procure active (ceea ce generează bani).

Până recent, cei care dețineau *pământuri, fabrici* etc. adunau averi. În prezent, omul care dispune de informație poate câștiga mai mult.

Rezultatele colectei de Crăciun, 2018

Asociația Caritas Eparhial Oradea a desfășurat Colecta de alimente de Crăciun pentru copiii din centrele de zi în perioada 7 - 23 decembrie 2018, în centrele comerciale Era Shopping Park și Selgros Cash & Carry.

În această perioadă s-au colectat: **146 litri de ulei, 100 kg de făină, 94 kg de orez, 66 kg de zahăr, 96 pungi de paste făinoase, 308 bucăți diferite dulciuri și 120 bucăți de conserve.** Pe lângă produsele neperisabile au fost colectate și alte produse cum ar fi: fructe, produse lactate etc.

În activitatea de colectare a alimentelor, pentru copiii din centrul de zi și cantina socială, au fost implicați **39 voluntari, care au desfășurat 230 ore de voluntariat.**

În același context la Liceul Teoretic “Onisifor Ghibu”, elevii au strâns **88 litri de ulei, 37 kg de făină, 87 kg de orez, 206 kg de zahăr, 186 pungi de paste făinoase, 59 bucăți diferite dulciuri și 261 bucăți de conserve,** pe care le-au donat Asociației Caritas Eparhial Oradea. Acțiunea de colectare a fost coordonată de doamna profesor Carmen Chiș, cu ajutorul membrilor comisiei SNAC, fiind susținută de direcțiunea liceului și de Consiliul elevilor.

Asociația Caritas Eparhial Oradea mulțumește tuturor celor implicați în această colectă, voluntarilor și, în special, persoanelor care au făcut o faptă bună și îi asigură pe donatori de faptul că toate donațiile vor ajunge acolo unde este mare nevoie de acestea.

Ioana TUȚĂ
Coordonator voluntari

Omagiu adus greco-catolicului Gheorghe Ardelean

La Centenarul Marii Uniri, omagiul nostru delegaților participanți din proprie inițiativă la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia pe 1 decembrie 1918: aceasta întâmpărește placa omagială dezvelită duminică, 23 decembrie a.c., la Parohia greco-catolică din Băile „1 Mai” (Haieu), în prezența excelenței sale George Bologan, ambasadorul României în Italia, a reprezentanților comunei Sânmartin și, în mod special, a familiei enoriașului greco-catolic Ardelean Gheorghe, participant la Marea Unire din 1918, căruia i-a fost dedicat monumentul. Nu în ultimul rând, a fost prezentă întreaga comunitate a Parohiei greco-catolice din Haieu, gazda inițiativei care a marcat anul centenar în Băile „1 Mai”.

Potrivit organizatorilor, evenimentul a cuprins: participarea la Sfânta Liturghie duminicală, oficiată de părintele Ștefan Madarasi, paroh al Parohiei „Nașterea Maicii Domnului” din Băile „1 Mai”, împreună cu predecesorul său, p. Vasile Pâncotan, rânduiala Parastasului în memoria participanților Adunării Naționale de la Alba Iulia, un scurt moment istoric despre Marea Unire din 1918 ținut de doamna Miorița Săteanu, rememorarea biografică a credinciosului Ardelean Gheorghe prin cuvântul domnului învățător Ioan Antal, un moment de reculegere, intonarea Imnului Național, dezvelirea plăcii comemorative, depunerea de coroane la placa nou-inaugurată și prelegeri ale celor prezenți.

„Mărețe simțăminte de sincer și puternic patriotism, inundă astăzi [23 decembrie 2018] sufletul nostru, la evocarea momentelor istorice, la frământările și preocupările înaintașilor noștri, ale personalităților marcante ale culturii, dar și ale acelor care au scris istoria României Mari și a urmașilor lor care prin dragostea față de țară au cârmuit cu înțelepciune țara, pentru a asigura pacea, independența și dezvoltarea neamului nostru, în toate domeniile existente, necesare progresului țării. Patriotismul reprezintă, după credință, puterea poporului, puterea neamului românesc strâns sub stindardul Unirii. (...) Aducând acest omagiu locuitorilor satului Haieu, spre cer trimitem, spre Bunul Dumnezeu și Sfânta Fecioară un gând pios de compasiune pentru sacrificiul și patriotismul lor”, a subliniat în prelegerea sa doamna Miorița Săteanu, apropiată a parohiei, cetățean de onoare al orașului Oradea și membru al Parlamentului Seniorilor.

„Acum, la ceas aniversar centenar, comunitatea greco-catolică din Haieu, are fericita ocazie să aducă un pios omagiu și recunoștință consăteanului Gheorghe Ardelean, care a fost prezent la marele eveniment de acum 100 de ani. Provenind dintr-o familie cu 6 copii, el a urmat școala primară și gimnazială din Haieu. A fost pasionat de muzică și matematică, aptitudini care l-au determinat să fie cântăreț bisericesc și ca-

sier comunal. A fost un bun creștin și totodată bun patriot. Ca dovadă, hotărăște să se ducă la Alba-Iulia, ca să ia parte la Adunarea Marii Uniri, de la 1 decembrie 1918, unde îi întâlnește personal pe «episcopii Unirii». A fost singurul participant din Haieu, amintindu-ne astăzi cuvintele rostite de episcopul dr. Iuliu Hossu «De acum, avem o Românie Mare, întemeiată pe dreptatea lui Dumnezeu și credința poporului său», a mărturisit duminică domnul Ioan Antal, cantor și membru activ al Consiliului Parohial al bisericii greco-catolice din Haieu.

„Este o bucurie să putem marca astăzi Centenarul Marii Uniri la Haieu, prin comemorarea credinciosului nostru greco-catolic Ardelean Gheorghe, a cărui prezență în comunitatea din acest sat a rămas nestrivită de timp”, a subliniat p. Ștefan Madarasi, organizator al ceremoniei împreună cu nepoatele celui omagiat. „Era poreclit în Haieu «Gurița Popii», fără a se ști de ce anume” —își amintește într-un interviu pentru Biroul de Presă al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, doamna Doina Igna vorbind despre bunicul ei, pe care îl descrie ca fiind „o persoană extrem de simplă, care a vorbit puțin despre experiența trăită la Marea Unire, dar a arătat prin fapte ce înseamnă iubirea față de aproapele”. A fost „un om de comunitate, care a participat la Marea Unire, dar a făcut și mai mult de atât. A ajutat, în clandestinitate, evreii deportați în Ghetoul

(continuare în pag. 17)

Căldură și zâmbete de Crăciun

Dacă pentru unii Crăciunul înseamnă căldura unui cămin, cadouri sub brad, gadget-uri, excursii în diverse zone de pe glob, pentru beneficiarii Asociației Caritas Eparhial Oradea o farfurie cu mâncare caldă și o vorbă blândă simbolizează sărbătoarea Nașterii Mântuitorului.

Aperitiv, ciorbă țărănească de porc, sarmale, friptură, felii de cozonac, vin, cafea, colinde, căldură și zâmbete din plin. Acesta a fost meniul sărmanilor Oradei care au luat parte la masa de Crăciun oferită de Caritas Eparhial Oradea.

A devenit o tradiție ca de Crăciun sau în preajma Crăciunului, angajații și voluntarii Asociației Caritas Eparhial Oradea (ACEO) să îi servească și să stea la masă cu cei care mănâncă zilnic la cantina socială a organizației. Sâmbătă, 50 de persoane – oameni ai străzii, au luat parte la masa festivă organizată de Caritas Eparhial cu prilejul Sărbătorilor de Iarnă la cantina Centrului Social „Maria Rossa”.

„Mie îmi place tot timpul colectivitatea, mereu am respectat data de 22 decembrie, mai ales că am fost revoluționar. A fost o masă îndestulătoare pentru care mulțumesc Asociației Caritas Eparhial și celor care fac posibile aceste lucruri”, a spus unul dintre beneficiarii cantinei sociale.

„Dacă am avea ce mânca, nu am mai fi aici”, a completat un altul. La final, oamenii au primit pachete cu hrană pentru zilele de Crăciun, când cantina socială

este închisă.

„Este o modalitate de a face dintr-o zi normală, una specială. Am încercat, mai mult ca altădată, să fim mai aproape de sufletul lor, pentru ca să simtă, atât cât se poate, bucuria Crăciunului”, a spus preotul Olimpiu Todorean, președintele Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Zilnic, la cantina Centrului Social „Maria Rossa” iau prânzul 35 de oameni ai străzii. Sâmbătă, unii beneficiari și-au adus prietenii la masa festivă de Crăciun.

Crina DOBOCAN
www.bihon.ro

(urmăre din pag. 16)

din Oradea, ba chiar, într-o situație limită, a găzduit o evreică care i-a bătut la ușă”, adaugă doamna Dorina Cohuț, cealaltă nepoată a domnului Gheorghe Ardelean. Prezentă la eveniment a fost și fiica reprezentantului Marii Uniri, care, extrem de emoționată spune doar atât „Dumnezeu să îl odihnească! A fost un suflet atât de bun”.

„Îmi amintesc despre cel la care mergeam în această perioadă a anului toți copiii din Haieu pentru a primi textele colindelor de Crăciun, în special cele de Stea sau Viflaim”, mărturisește ambasadorul George Bologan în discursul liber adresat celor prezenți la evenimentul comemorativ, vorbind „despre o figură tipică a satului românesc, a românului plin de înțelepciune, a omului echilibrat. Ceea ce lipsește societății noastre astăzi este echilibrul, raportarea la valori și la idealuri. Dacă în urmă cu 100 ani s-a împlinit ceva a fost pentru că oameni ca Ardelean Gheorghe au crezut într-un ideal în viața lor și au știut ce înseamnă spiritul dăruirii pentru celălalt. Au fost oameni care au avut voință și nu au promovat lașitatea

prin alegerea unor stări de viață confortabile. Profilul consăteanului nostru arată și astăzi ce înseamnă puterea voinței. Dacă dorim ca sacrificiul celor care în 1918 au militat pentru ca Unirea să nu fie zadarnică, dacă nu dorim să gustăm ipocrizia la nivel de valoare, avem obligația să ne implicăm, fiecare în puținul său, pentru ca societatea românească să fie o societate raportată la valori etice. Numai atunci vom putea avea acea pace socială, pace pe care îngerii o vestesc la Nașterea Domnului «Pace în cer și între oamenii de bunăvoință!». Oameni ca Ardelean Gheorghe au cultivat bunăvoință. Ceea ce eu doresc – a subliniat Excelența Sa adresându-se oficialităților prezente – domnule Primar, dumneavoastră, domnilor consilieri, este să faceți în așa fel încât peste 100 de ani locuitorii acestui sat să își amintească de ceea ce ați făcut pentru comunitate. Cultivați valorile, cultivați virtuțile și în primul rând, cu toții să avem curajul de a schimba lumea, pentru că de fiecare în parte depinde acest lucru!”.

Biroul de Presă

Colindul Moșilor

Să aducem bucuria Nașterii Domnului la fiecare pas, trăind în fiecare moment clipa Crăciunului: aceasta au dorit cei 357 de copii Liceului „Iuliu Maniu” care, împreună cu doamnele învățătoare ale claselor I-IV, Step by step, i-au colindat joi, 20 decembrie 2018, pe toți orădenii aflați pe străzile centrale ale orașului. Potrivit tradiției, primul popas al moșilor a fost la Palatul Episcopal greco-catolic din Oradea.

Colindul Moșilor este pentru al XX-lea an consecutiv un moment mult așteptat de localnici, presa locală, copii, tineri și turiști. „Este minunat să retrăim, indiferent de vârstă, bucuria Crăciunului de odinioară atunci când era de nelipsit colindul”, mărturisește o bunică emoționată, aflată în Piața Unirii pentru a-i asculta pe moșuleți.

„Dacă ați fost cuminți, Isus aduce în sufletele voastre bucuria Nașterii Sale!”, le-a spus colindătorilor pr. Mihai Vătătmănelu, vicar episcopal, mulțumindu-le că, împreună cu doamnele învățătoare, au colindat și în acest an Episcopia Greco-Catolică de Oradea, asigurându-i că frumosul lor colind va ajunge și la PS Virgil Bercea, gazdă a Colindului Moșilor an de an. Din partea Preasfinției

Sale, copiii au primit la final bomboane și ciocolată.

„Am dorit, cu atât mai mult în acest an, să începem colindul nostru de aici, din acest loc semnificativ și simbolic, care este Palatul Episcopal. Copiii, nu au privit în sus, pentru a vedea cum edificiul este pe jumătate dărâmat în urma celor petrecute în acest an, ci și-au ținut privirea, la unison, spre sufletele celor care au venit să îi vadă”, a declarat pentru Biroul de Presă Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, doamna Antonia Nica, director al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea.

Din Piața Unirii, cei 357 de moși au ajuns la sediul Digi24 Oradea, Primăria orașului Oradea, continuând în pași de speranță și cântec de bucurie să-i colinde pe toți cei aflați pe strada pietonală Corso, până în fața Magazinului Central „Crișul”.

Biroul de Presă

VINTERE, A II-A EDIȚIE A CONCERTULUI DE CRĂCIUN

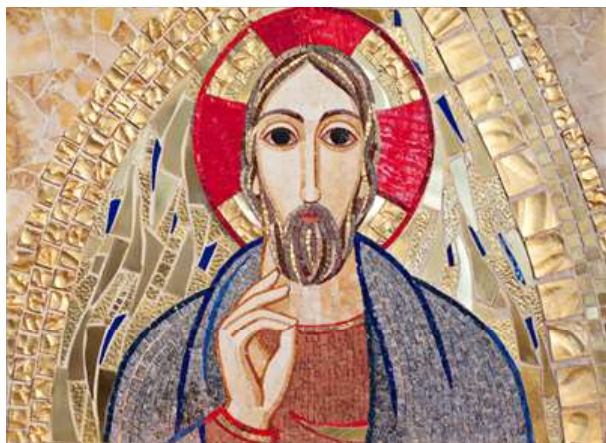
Duminică, 16 decembrie 2018, în cea de a IV-a duminică din Postul Crăciunului, parohia greco-catolică „Sfântul Nicolae” din Vintere a fost gazda Concertului de Crăciun „Cvartetul de coarde Intermezzo”, susținut de membri ai Filarmonicii de Stat din Oradea.

Evenimentul, ajuns la a II-a ediție, a adus bucuria înălțătoare a Nașterii Domnului în sufletele celor prezenți, care au luat apoi parte la inaugurarea Bibliotecii Bibliotecii Centrului „Episcop Iuliu Hirțea” din Vintere.

Pr. Florin JULA

Primele cursuri de formare pentru preoți, 2019

Primele cursuri de formare spirituală pentru preoți, din acest an, organizate cu binecuvântarea Preasfințitului Virgil Bercea, au avut loc pe 28-29 ianuarie a.c., la Zalău (Pensiunea „Colț de Rai”). Cursurile vor fi moderate de un cunoscut călugăr franciscan italian și se adresează tuturor preoților din Eparhia Greco-Catolică din Oradea.

Potrivit părintelui Antoniu Chifor, Vicar cu Preoții în Eparhia de Oradea, organizator al evenimen-

tului, „cursurile vor fi ținute de pr. prof. Roberto Giraldo, directorul Institutului de Studii Ecumenice «San Bernardino» din Veneția, franciscan al Conventului „San Francesco della Vigna”, care va fi însoțit de pr. Vasile Barbolovici, paroh al Parohiei Greco-Catolice Române de Veneția-Mestre”.

Părintele profesor Dr. Roberto Giraldo s-a născut în 9 august 1944. Dorind să își dedice viața Bisericii, cercetării teologice și ecumenismului, a îmbrățișat viața monahală în cadrul Ordinului Franciscan, fiind hirotonit preot în 14 iunie 1970. Din anul 1996 a devenit director al Institutului de Studii Ecumenice „San Bernardino” din Veneția, parte integrantă a Facultății de Teologie a Universității Pontificale „Antoniano” din Roma. Pe 30 ianuarie 2011, Preasfințitul Virgil Bercea, i-a oferit părintelui prof. Roberto Giraldo, demnitatea de Arhimandrit, iar în data de 10 februarie a aceluiași an a fost promovat ca Profesor Extraordinar de Congregația pentru Educație Catolică din Vatican. În data de 1 noiembrie 2012, Senatul Universității din municipiul Pitești i-a oferit titlul de Doctor Honoris Causa.

Biroul de Presă

Concertul Extraordinar de Crăciun 2018

Opt corale, zeci de colinde, sute de persoane trăind împreună un moment înălțător, căci Vestea Nașterii Domnului a coborât din nou, prin cântec, pe Pământ: astfel se poate descrie Concertul Extraordinar de Colinde organizat de Episcopia Greco-Catolică de Oradea în prag de Crăciun. Evenimentul, aflat în acest an la a XIV-a ediție, găzduit potrivit tradiției de Catedrala Greco-Catolică „Sfântul Nicolae” din Oradea, a avut loc pe 21 decembrie 2018 și s-a bucurat de prezența numeroasă a credincioșilor din întreaga Eparhie.

Programul concertului, moderat de prezentatorul Bogdan Băcilă, a cuprins Corul Liceului greco-catolic „Iuliu Maniu”, Corul Catedralei „Sfântul Nicolae” din Oradea - dirijate de prof. Nicoleta Țâmpu, Corul de cameră Voces - dirijat de lectorul univ. Carmen Rus, Corul „Schola Cantorum” al Seminarului greco-catolic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea - dirijat de prof. Dr. Radu Mureșan, Corul „Szent László” al Catedralei romano-catolice din Oradea - dirijat de prof. Kristófi János, Corul Facultății de Arte, departamentul Muzică al Universității Oradea - dirijat de lectorul univ. Carmen Rus, Corul „Sfântul Ioan Iacob Românul” al parohiei ortodoxe din cartierul Nufărul - dirijat de prof. Pantea Loredana, Corul „Buna Vestire”, dirijat de același prof. dr. Radu Mureșan.

„«Fii bun!» ascultam în ultimul colind din această seară (...) este mesajul central al Crăciunului: Domnul e bun! Acest lucru să îl vestim și noi tuturor celor pe care îi întâlnim pe cale. Prin cuvintele noastre,

dar mai ales prin viața noastră! Să spunem tuturor că «Domnul e bun», a spus pr. Mihai Vătămănelu, vicar al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea, în cuvântul de încheiere al Concertului, mulțumind celor care au luat parte la această sărbătoare, coriștilor, organizatorilor, oamenilor de bună-cuviință și tuturor orădenilor. Totodată, pr. Vicar a transmis credincioșilor gândul PSS Virgil Bercea de «Sărbători fericite!», îndemnându-i să se roage în continuare pentru Preasfinția Sa.

La final, pr. Ovidiu Duma, organizatorul evenimentului, i-a invitat pe toți cei prezenți să cânte împreună cunoscutul colind românesc „O, ce veste minunată!”, adunați în jurul bradului și a ieslei Nașterii Domnului, cu bucuria de fi fost părtași încă o dată acestui Extraordinar Concert de Crăciun.

Biroul de Presă

Direcționați 3,5%, în prezent, pentru viitor!

Stimate domnule/Stimată doamnă,

Vă mulțumesc pentru susținerea pe care ați acordat-o, anul trecut, Asociației Caritas Eparhial Oradea, în vederea construirii Centrului de Zi pentru copii de la Ioaniș.

Construcția este terminată, inaugurată și folosită de peste 50 de copii. Pentru ei centrul reprezintă oportunitatea de a mânca o masă caldă în fiecare zi (pentru mulți fiind unica masă pe zi), de a preveni abandonul școlar și de a fi instruiți pentru a avea un viitor asigurat.

După terminarea programului de la școală, copiii vin la centru unde sunt ajutați în pregătirea temelor. Pentru a avea eficiență în creșterea rezultatelor școlare și în reducerea abandonului școlar al copiilor care frecventează centrul se păstrează legătura permanent cu învățătorii copiilor, în vederea sprijinirii acestora în procesul educațional.

Participarea copiilor la programele de la centru este condiționată de prezența lor la școală, programul diversificat de la Centru stimulându-i pe copii să frecventeze școala. De asemenea, pentru a avea eficiență în procesul educațional, conștientizăm părinții de importanța rolului educației în familie și societate. Totodată, copiii participă la activități educative informale și formale prin care aceștia au ocazia de a adopta anumite atitudini, de a exterioriza anumite comportamente, construindu-și astfel profilul psiho-social.

Prin activitățile de creație descoperim talente și le cultivăm, ținându-se cont de preferințele și particularitățile fiecărui copil. Astfel, desfășurăm activități de lucru manual și abilități practice în cadrul cărora copiii confecționează felicitări, realizează desene, picturi, colaje și diverse obiecte. De asemenea, le cultivăm talentul muzical și artistic prin diverse activități muzicale

(jocuri cu cântec și mișcare, serbări organizate la diferite evenimente).

Pentru cei care nu mă cunosc, sunt Lidia. Am fost beneficiară a acestui centru timp de 8 ani de zile, pe urmă am devenit voluntara acestui centru. Aici am cunoscut oameni care m-au încurajat și motivat să aleg o carieră în domeniul educațional, implicându-mă direct în activitățile de la centru. Din dorința de a ajuta acești copii, am realizat că iubesc copiii și că aceasta este calea pe care trebuie să merg, calea de a deveni dascăl. În prezent sunt studentă la Facultatea de Științe Socio Umane, specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar, din cadrul Universității din Oradea. Am avut și perioade dificile, mi-a fost greu, dar nu am renunțat, deoarece am crezut cu adevărat în șansele mele. Mi-aș dori ca și voi, dragi copii, să înțelegeți cât de importantă este educația, în viață, să munciți, să luptați și să credeți cu adevărat în șansele voastre. Lidia Bogdan.

Toate aceste sunt puse în pericol de a nu mai fi dacă nu vom reuși să susținem cheltuieli legate de funcționarea centrului.

Susținerea pentru funcționarea centrului, prin direcționarea a 3.5% din impozitul pe venit nu vă costă nimic, sunt bani pe care oricum Statul i-a luat deja în anul precedent și fiecare poate decide ce proiect poate să beneficieze de această sumă.

Cu cât ne implicăm, fiecare dintre noi, mai mult în această campanie, cu atât visul acestor copii de a putea merge în continuarea la școală se va realiza mai repede.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

Atenție!!! Formularul 230 poate fi completat doar de către persoanele fizice care au realizat în anul 2018 venituri din salarii și venituri asimilate acestora, precum și venituri din pensii.

Persoanele fizice care realizează venituri în mod individual sau într-o formă de asociere pot completa Declarația 200.

Formularul 230 trebuie depus la Administrația Financiară, trimis prin poștă sau adus la sediul organizației, str. Mihai Pavel, nr. 3, de luni până vineri, între orele 8.00 – 16.00, caz în care trebuie să semnați și la punctul IV, la împuternicit. În caz contrar nu vom putea depune noi formularul dumneavoastră.

Termen limită de depunere, la Administrația Financiară: 15 martie 2019!

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA

IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

EURO - RO78BTRLEURCRT0463151401 / USD - RO82BTRLUSDCRT0463151401

CHF - RO57BTRLCHF CRT0463151401 / GBP - RO36BTRLGBPCRT0463151401

HUF - RO91BTRLHUF CRT0463151401